די ביכנע

ציט-פיעסען

ווי אזוי די אימיגראציע האט געשאפן א קוואל פאר פיעסען שרייבער און זייער ערפאלג.

פון יבמ.

די צייט-פיעסען שרייבער, וועלכע אייפגעכאפט געווארען ווי אזוי די גרינע לויפען ארום און שמעקען אין דער לופט, און אויך אויף דעם זוכען עפעס א פיעסע וועלכע זאל אים קיצ־טיג. יעדע אריבערגעקומענע "גרינע" האט א באזונדערען פארלאנג פאר לוקסוס און זוכען פארגעניגען. זייענדיג אונ־טערן איינפלוס פון דייטשיין לעבען, אנ־געזאפט מיט אויסגעלאסענהייט און פרעכהייט, זוכען זיי אויך דא דאס וועלכע. זיי פאראכטען זייערע מענער, וועלכע ארבייטען פאר זיי און זוכען א לעבען פון שמוץ אין שאנדע, אום נאכ־צוקומען די מאדע, צו דעם צו, איז אריינגעפאלאכטען א רייהע פון לידלאך, וועלכע דערגעהען ביז צום אבסורד, לידל־לאך וועלכע ווערען געזונגען אין יענע עפענטליכע פלעצער. וואו אנשטענדיגע מענשען קומען ניט אריין, און דער היתר פאר די לידלאך איז, אז אזוי פאדערט די פיעסע, אום דאס הייזעל זאל זיין פארפלאקאמט.

דערצו נאך באטיטעלט מען די שונד־מאכערייקעס מיט אזעלכע נעמען, ווי אי־דראזיגער טעכטער, א גרום פון פוילען, פאנראם קרבנות, מלחמה ווערען, און אנדערע אזעלכע קלינגענדע נעמען. מיט אזעלכע צו נעהמען די טעאטער נעהער.

אין די גרויסע שטעדט, דארט ווע־רען אט די שונד מאכערייקעס ניט אויפ־געפיהרט, דאנעבען אויף דער פראוויינ־ווערט יעדע וואך געשטעלט אזא פיעס, וואס פארדארבט און גראבט אונטער דעם פונדאמענט פון ריינקייט און ווארפט אפטמאל א חשד אין פאמיליעס וואו דאס לעבען איז ניט אזוי פוינעלדיג.

גלייבט דען ניט יעדע פרוי אז דער־פאר איז איהר מאן ארום, האט ניט פאר־א הר קיין היים, קיין לוקסוס, ווייל ווען זי איז דא ניט געווען האט ער אויפגע־האלטען א הארעם פון צעהנדליגער אויס־גלאסענע וויבער.

אזעלכע שוואמען־פיעסען מוזען וואס שנעלער אויסגעראט ווערען, אום אבי־סעל אפצישטעלען דעם פרעסערישען אפעטיט פון אט יענע צייט־פיעסען מאר־בער וואס זיינען גרייט פאר א טעמע צו טון אלעס וואס נאר מעגליך איז.

אזעלכע פיעסען פארדארבען בלויז אין פארט־ייבען פון טעאטער, און וואס שנעלער מען וועט פון זיי פטור ווערען, געזעצטער וועט זיין פאר די פראוויצייעלע טעאטער אקטיארען פונקט ווי פאר די טעאטער נעהר.

צייט פיעסען און אזא סארט, פאר־פעסטען בלויז די לופט ארומזיך, און וואס שנעלער אט די פארפיגסטעטע לופט וועט געריינינט ווערען, אלץ בעסער וועט זיין פארן פראווינציעלען אידישען טעאטער.

דראמאטורגען לעג שטיצט די אידי־שע שריפטשטעלער

הער יעקב מעסטעל, וועלכער איז אנ־געקומען אין אמעריקא פון עסטרייך אין אנהויב פון איצטיגען טעאטער סיזאן, האט עגדליך דורכגעפיהרט די הויפט־מיטיג, מיט וועלכער ער איז אהער גע־קומען, און דאס איז, צו שאפען אב־כעל הילף פאר די הונגעריגע און נויט־ליידענדע אידישע שריפטשטעלער פון עסטרייך און גאליציען. ער האט זיך יוגענד דעם געווענדעט צו דער אידישער דראמאטורגען ליגע אין נוי יארק, און נאך פיעלע פארהאנדלונגען זיינען זיי גע־קומען צו אט אזא פארשטענדיגונג:

די נוי יארקער אידישע דראמאטורגען ליגע, וועלכע האט אלס מיטגליעדער ביז 25 אידישע דראמאטורגען, אנהוי בענדיג פון שלום אש, אסיף דימאוו, לעאן קאברין, ז. ליבין, ביז ארונטער צו די זאלאטערעווסקיס, ראקאווס און סי־עלס, גיט איבער דאס רעכט צו דעם קלוב פון אידישע און העברעאישע שריפט־שטעלער אין וויען, אז זיי זאלען דארט נוי־מאהנען אלע ראיאלטיס פאר פיעסען פון אמעריקאנער אידישע דראמאטורגען וואס ווערען געשפיעלט אין די דארטיגע אידישע טעאטערע. די דאזיגע סומען, ווי עס איז אויסגערעכענט געווארען קע־נען בכבוד פארזארגען ביז פופצעהן אי־דישע שריפטשטעלער מיט חונה פאר א גאנץ יאהר.

דער ארינגעלער פלאן וועלכען יעקב מעסטעל האט פארגעשלאגען פאר דער נוי יארקער דראמאטורגען ליגע, האט זיך באצויגען בלויז אויף צעהן פראצענט פון די דערמאהנטע ראיאלטיס. אבער אויף דעם מיטינג פון דער דראמאטורגען ליגע איז איינשטימיג בשלאסען געווא־רען אויעקצוגעבען די נוטבארערטיגע אידישע שריפטשטעלער אין עסטרייך און גאליציען די גאנצע הכנסה, פון וועלך־כער די הונגעריגע און נויט־ליידענדע אידישע שריפטשטעלער פון עסטרייך און גאליציען. ער האט דעם געווענדעט פון מר. מעסטעל, וועלכער איז אין נוי יארק, און נאך פיעלע פארהאנדלונגען זיינען זיי גע־קומען צו אט אזא פארשטענדיגונג:

דער אידישער טעאטער אונטערנעמער אין די הינט דראמאטורגען. ביז איצט זיינען זייערע פיעסען געווען הפקר, און ווער עס האט געוואלט האט זיי געשטעלט ניט נעהמענדיג זיך די מיה און ניט דער־מאהנענדיג זיך אפילו צומאל אז מען דארף דעם דראמאטורג מיט עפעס מישלם זיין פאר דעם געשפילטען ווערק, וואס ברענגט זיי דארט צומאל אריין גאנץ היבשע פארדיגנסטען. איצט וועט דער שריפטשטעלער קלוב פון וויען האר־מן דאס געזעצליכע רעכט אפילו צו פארווערהען אזעלכע פארשטעלונגען, אויב די מאסע האט פריהער ניט בע־צאהלט דעם דראמאטורג זיין פארדיגנטען לוין, די ראיאלטי.

דער אפמאך וועלכען מר. מעסטעל האט געשלאסען מיט דער דערמאהנטער דראמ־אטורגען, פון וועלכען משה ריכטער איז דער טשערמאן און לעאן קאברין איז דער וויס־טשערמאן איז גילטיג פאר דעם נאנצען קומענדען יאהר פון יאנואר 1921 ביז יאנואר 1922.

כו עמי'ס ערפאלג אויף דער אמע־ריקאנער ביהנע

פון א פרומקין.

ניו יארק —

זעלטען ווען א פרעמדער, אן אויס־לענדישער אקטיאר האט דא געהאט אזא אלגעמיינעס בייפאל, ווי דער יונגער אי־דישער שוישפיעלער יעקב בן־עמי, וועל־כער האט געמאכט זיין ערשטען אויפ־טריט אויף דער אמעריקאנער ביהנע. כמעט אלע היגע צייטונגען האבען וועגען איהם געשריבען. די אנערקענטסטע טע־אטער קריטיקער האבען אין איהם דער־זוכן א נייע. אן אייגענארטיגע קראפט אויף דער אמעריקאנער ביהנע. וואס איז שייך צום טעאטער עולם איז בן־עמי'ס ערפאלג פונקט אזוי גרויס. די בעגייסטערטע אויפנאהמע וואס ער האט געקריגען ביי דער ערשטער פארשטעלונג פון "גרינווייטש ווילדעדש טעאטער" וואו ער שפיעלט איצט, ווערט פון די צייטונגען פארגליכען צו דער אויפנאהמע, וואס דער בעוואוסטער אמעריקאנער אק־טיאר דזשאן דזשאקוב בארימאר, האט מיט עט־ליכע יאהר צוריק געקריגען.

בן־עמי האט געמאכט זיין אויפטריט אונטער דער אויפזיכט פון דעם אמערי־קאנער טעאטער אונטערנעהמער ארטור האפקינס, אין אן ענגלישער איבערזע־צונג פון "שמשון און דלילה", א דרי־אקטיגע טראגי אקמעדיע פון דעם דענ־ישען שריפטשטעלער סולון לאנגע. האפ־קינס האט זיך מיט א צייט צוריק פאר־אינטערעסירט אין בן־עמין, ווען ער האט נאך געשפיעלט אין ניי־יאר אידישען טע־אטער. ער האט דעם יונגען טאלאנט־אלען שוישפיעלער פארגעלעגט צו געהן אויף דער אמעריקאנער ביהנע, און בן עמי האט אנגענומען דעם פארשלאג. פון יין רעפערטואר האט ער אויסגעקליבען "שמשון און דלילה". די פיעסע איז איבערעצט געווארען אין ענגליש פון שמואל גראסמאן, און בן עמי האט זיך גענומען עטליכע מאנאטען צייט אויסצו־לערנען די ראלע. דאס הייסט דיי ענ־גלישע ווערטער, ווייל די ראלע אליין האט ער געקענט פאלשטענדיג.

"שמשון און דלילה" איז אויף דער אידישער ביהנע געווען בן עמי'ס גרעס־טער ערפאלג, און אין דער ראלע פון דעם פעטע פעטער קרומבאק האט ער פיעזט איבעררעשט דעם אידישען טעאט־טער עולם פאר צוויי יאהרען, ווען ער האט די פיעסע אויפגעפיהרט צום ערש־טען מאל אין איירווינג פלייס טעאטער. ער האט זיך דאן אנטפלעקט, אפילו פאר זיינע גרעסטע פערגעהרער, אין א נאנץ נייער ליכט. מען איז געוואוינט געווען צו באטראכטען בן־עמי'ן אלס אן אקטיאר מיט שכל, אלס אינטעליגענ־טען, ערנסטען שוישפיעלער, וועלכער פארטיעפט זיך אין זיין ראלע און שפיעלט מייסטענס קארעקט און שען. אבער דא אין דער ראלע האט ער זיך ארויסגע־צייגט אלס טעמפעראמענטפולער שוי־שפיעלער, מיט אזוי פיעל לידענ־שאפט, אזוי פיעל פייער, און אבגעמאסטען, איינגעהאלטען, זאגאר אין די ברוי־זענדסטע מאמענטען.

עס איז דאן ביי קיינעם קיין צווייפעל ניט געווען, אז בן עמי'ס "שמשון און דלילה" האט בן עמי'ס ביזהער ראלע, און עס דארף דארום בעטראכט ווערען פאר אן גליקליכען אויסוואהל וואס ער האט דער־מיט געמאכט זיין אויפטריט. אויף דער אמעריקאנער ביהנע. ווייל דער־זאך וואס דאס איז זיין בעסטע ראלע, נאר אויך דערפאר וואס דאס שטיק איז צוגענגליך פאר דעם בעסערען אמעריקא־נער טעאטער עולם.

דער סודשעט פון "שמשון און דלילה" איז ניט קיין ביבלישער. די ביבלישע לענענדע ווערט דא בלויז אריינגעפלאכ־טען אלס סימבאל. עס איז די געשיכטע פון דעם דיכטער וואס קעמפט מיט דער־פיליסטער וועלט, מיט דער וועלט פון זאטע, צופריעדענע קרעמער זעלען, און ווערט פון איהר בעזיינט.

עס איז די פעזיע, וועלכע ראג־געלט זיך מיט אלע כחות אבער פאלט דאך אריין אין די בלוטיגע הענט פון די שונד שוישפיעלער, וועלכע פערקריפ־לען זי אין פארקויפען זי צום "ליעבען פובליקום". — דער העלד שמשון, וואס ווערט פערפיהרט פון דער רייצענ־דער דלילה און פארקויפט צו די פלשתים.

דער פעזט פעטער קרומבאק מאכט הויך דעם דאזיגען ביטערען קאמף אין זיין יונגער דיכטער קאריערע איז עד־געקומען פנים אל פנים מיט דער עמעל־האפטער קרעמער וועלט און מיט איהר וואכערזיגמייט, מיט איהר גראבען צי־ניזם. ווי אלע יונגע פאעטען האט ער זיך גערארגעלט, איבערגעלעבט אויף ענטוישונג נאך דער צווייטער, ביז די פיליסטער־וועלט האט איהם אבגעעקעלט און ער בעשליסט זיך נוקם צו זיין אן איהר. ער שרייבט אן א סימבאלישע דראמע מיט'ן נאמען "שמשון און דלילה" פארשטעלענדיג דעם העלד פון דער ביב־ל, ווי ער ווערט פארפיהרט דורך דער רייצענדער שעהנקייט פון דער אויס־גלאסענער פרוי, וועלכע גיט איהם איבער אין די הענט פון זיינע שינאים — די פלשתים. אט די דראמע זייגט וועט אויפגעפיהרט ווערען אין טעאטער אין ניי־יארק פון דער ווארשע אין זיין אייגענע פרוי, זיין בעליעבטע דאג־טער, די שוישפיעלערין וועט אויפטרע־טען אין דער גרויסער פעראנטוואורטלי־כער ראלע פון דלילה. אבער וועט דאס שטיק אנגענומען ווערען? לאנג ווארט קרומבאק אויף דעם עגטעער ביז ער דער־ווארט זיך ענדליך. די פיעסע ווערט אנ־גענומען, און די בשורה וועגען דעם מייער, א הויך פרייכ זיינער, וועלכער שטעלט צו די דעקאראציעס אין טעאטער.

און דער בשורה־ברענגער פארשטערט דעם דיכטער זיין נאנצע שמחה. ווי ע־האסט אט דעם מעבעל הענדלער, וועל־כער איז פאר איהם איינגעגנליך די פער־פערפונג פון דעם פיליסטערטום, פון די מיאוסע קרעמערשע נשמות! אבער דאס איז ניט אלעס. אט די צוויי מע־נער האבען אויף א פערזעליכע רעבע־נונג. דער ארמער דיכטער קוקט זיך ארום אז ער ווערט בעטראגען פון זיין כרוי, פון זיין דאנמאר, וועלכע ער ליעבט אזוי הייס, אזוי ליידענשאפט־ליך. און ער ווייסט ווער זיין קאנקו־רענט איז, דאס איז ניט קיין אנדערער ווי טאקע אט דער מעבעל הענדלער מא־יער, וועלכער האט ביז אהער געפיהרט א שטילער ליעבע מיט דער רייצענדער אקטריסע.

די טראגעדיע ווערט אלזא דאפעלט. עס ליידט דא ניט בלויז דער מיט דער וועלט זיך־ראנגלענדער פאעט, נאר אויך דער אפגענארטער מאן — א דאר־פעלט צווייצעטער שמשון. מיר זעהען אין איבערוויזענדע אייפערזיכטיגע מא־מענטען ביי זיך אין הויז און אין פייער־דיגע טעמפעראמענטפולע אויסברוכען אויף דער ביהנע, ביי דער רעפעטיציע פון זיין שטיק. עס איז א האפעלט, א געמישט גוטפיהל פון א באליידיגטער דיכ־טער נשמה און א פארלעצט, צוריקגע־הארן פון א בעטראגענעם מאן.... עס געהט דאך איהם, דוכט זיך, אזוי אין פעטיערענדיג אליין די שמשון ראלע, אין דעם מאמענט ווען ער לינט אין דלילה'ס שויס, דערזעהט ער איהרע אויגען, די בעגענדע ליידענשאפטליכע אויגען פון זיין פרוי, וועלכע זיינען געווענדעט צו אנדער ליובאווניס, דעם מעבעל הענד־לער... ער כאפט זיך אויף, בעפאלט דעם צושראקענעם קרעמער און עס וועלט א סקאנדאל. קרומבאק וועט שוין מעהר ניט מאכען קיין רעפעטיציעס. ער וועט אפילו ביי דער פארשטעלונג פון זיין פיעסע ניט זיין... ער אנטלויפט, פער שווינדט אויף א וואך צייט. דאן קומט ער צוריק אין א האלב־וואהנזינניגען צו־שטאנד, געפינענדיג זיין פרוי צוזאמען מיט דעם מעבעל הענדלער וועלכע דרעזזען זיך און קארטשען זיך צושראקענע אנט־קעגען זיין רעוואלווער. אבער ער פון זיי ניט טויטען, ער האט קיין האר־ניט דערצו, און ער מאכט א סוף צו זיין איינענעם לעבען.

און אט אין דער ראלע פון דעם פאעט קרומבאק, פון דעם דאפעלט־פארוואנ־דעטען שמשון. מאכט דאס בן עמי זיין גרויסען ערפאלג. ער איז ווי געשאפען פאר איהר. דער אויסהרוק פון זיין גע־זיכט, זיין מימיק, זיין טאן זיינען איי־גענארטיג, פעראינטערעסירענד, און זיין ענגליש, הגם נאך מיט א פרעמדען קלאנג, איז גאנץ אנגענעהם פארן אויער. דעם שטארקסטען איינדרוק מאכט ער, נאטירליך אין צווייטען אקט ביי דער רעפעטיציע. דאן זיצט דער עולם געשפאנט, אהן אן אטעם. זיי האבען נאך אזוינס אויף דער אמעריקא־נער ביהנע ניט געזעהן. אין זוין דער אקט שליסט זיך הילכט דאס טעאטער פון בעגייסטערטע אפלאדיסמענטען.

דאס שטיק וועט געשפיעלט ווערען נאך א פאאר וואכען אין דעם קליינעם "גרינווייטש ווילדעדש טעאטער", דאן, זאגט מען געהט עס אריבער אויף בראד־וויי. וואס פאר א שיקזאל עס וועט הא־בען דארט, צו וועט עס אויסגעהמען ביי דעם בראדוויי־ער טעאטער פובליקום — דאס קען מען בעשטימט ניט זאגען. אבער איין זאך איז זיכער, אין דעם הען קיין מיינונגס פארשידענהייט ניט זיין, אז בן עמי האט געמאכט ערפאלג אויף דער אמעריקאנער ביהנע — דעם גרעסטען ערפאלג וואס א שוישפיעלער הען זיך נאר וויגשען.

די העברעאישע דראמאטישע סטוויע „הבימה"

אויף דער אל־רוסישער קאנפערענ־ציע פון יודישער סאציאל־דעמאקראטישער קולטור־ן חדש יולי אין מאסקווא אויף וועלכער עס זיינען זיך צוזאמענגעפאהרען די הויפט־ווערטער פון יודישיזם און קאמוניזם איז אנגענומען געווארען א רעזאלוציע געגען דער העברעאישער דראמאטישער סטודיע "הבימה".

די רעזאלוציע האט געטראגען אן עכ־טען פאסקעוויל כארעקטער. אין האט אדיסענרופען שארפע פראטעסטען אפילו ביי א טייל מיטגליעדער פון "בונד" און "פועלי ציון" און ביי א סך אונפארטיי־אישע בילדונגס טויער. נאר די שענדלי־כע רעזאלוציע איז געווען א נזרה פון קא־מוניסטישען פארבאנד וועלכע ביז אנגע־נומען ווערען. ווי בעוואוסט האבען די בעסטע רוסישע טעאטראלע אין ליטערא־רישע כחות זיך שטארק פאראינטערע־סירט מיט דער "הבימה". וויאצעסלאוו, איוואנאוו, ראלמאנס און נארקי, דער־ריטיקער וואלקענשטיין און דער באר־גבוואוסטער ארטיסט שאליאפין — אט די אלע און נאך פיעל בעוואוסטע ארטיס־טען און ליטעראטען האבען איינגעפונען אז די "הבימה" קאן דינען אלס מוסטער פון איהר קינסטלערישען זייט. ניט איינ־מאל האבען זיי בעוואונדערט די ליעבע די מסירת נפש וואס זיי האבען בעמערקט ביי די ארטיסטען פון הבימה. עס איז זעהר מעגליך אז די סובסידיע וואס די מלוכה האט אוועקגענומען ביי "הבימה" א דאנק די העצערייען פון אידישען קא־מיסאריאט וועט פון דאס ניי געגעבען ווערען.

צו די אריינגאנג־עקזאמענס אין "הבימה" זיינען געקומען א סך טאלאנט־פולע ארטיסטען. די לכודים האבען זיך אנגעהויבען סוף אויגוסט. די טעג וועל־לען אויפגעפיהרט ווערען א סעצעג צום ערשטען מאל אנ־סקיס דראמע "בין שני עולמות" און ביאליק אויבערזעצונג, צו וועלכער "הבימה" נרייט זיך כמעט צוויי יאהר.

א באמבע אויפרייס

די ערשטע טעאטער באמבע, מיט וועלכער עס האט זיך ארומגעטראגען וואכען לאנג דער טעאטער סטאר האט ענדליך אויפגעריסען און ארויסגעפלאצט אז צום בענעפיס פון הער ב. עלווינג וועט געשפיעלט ווערען די נייע פיעסע פריזאנער נוכער 37, פון מ. שאר־ב. עלווינג אין ספעציעל געפאהרען דער קינד.

פינף פראגען [illegible] קענעדער אידן

1. ווילט איהר, אז דאס [illegible] פאלק זאל באסריטן [illegible] זיינע צרות, [illegible] שחיטה?
2. ווילט איהר, אז [illegible] ווייטער האבען [illegible] און פיהרען א [illegible] געזונט לעבען?
3. איהר ווילט דאס זיכער, [illegible] אזוי — וואס האט איהר געטאן דאס צו פארהינדערן [illegible]
4. האט איהר זיך שוין [illegible] רירט אלס ציוניסט? [illegible] ניישט, אייף [illegible] דאס אפ?
5. ווייסט איהר, אז אויף דער [illegible] נעדער ציוניסטישער קאנ־[illegible] שאן אין יאנואר [illegible] נעבען ווערען א כאריכט [illegible] דער ארבייט, וואס דו [illegible] דער אידען האבען [illegible] מאר'ן פאלק און לאנד? [illegible] מיר ערלויבען, אז [illegible] אויף דיעזע פראגען, און [illegible] ענטפער הערט ווערטער, נאר [illegible] מראשען. מיר גלויבען, אז [illegible] ועט נישט בלייבען [illegible] לחתנה.

קענעדער ציוניסטישע פעדעראציע אראנ.

דער קאנצערט פון שלמה שמולעוויץ

דעם קאנצערט אראנזשירט [illegible] באוואוסטען פאלקס דיכטער און זינ־גער שלמה שמולעוויץ, האט ארויסגע־רופן אנטערעס ביי אלעמען, [illegible] בעראל־גרייט מען זיך צום [illegible] וואס וועט פארקומען דעם 21טען צעמבער.

שלמה שמולעוויץ זעלבסט, פארא־נטווארטליך אז זיין קאנצערט, [illegible] זיין א פאלקס קאנצערט, [illegible] שויער וועלען באאמענט ווערען [illegible] בעוואוסטען פאלקס דיכטער, [illegible] אזוי פיעל פאלקסטימליכקייט [illegible] ליעדער, און אזוי פיעל ליעבע [illegible] נעריפען מיט זיינע האארצנע [illegible] דער ווי דאס תחלים'ל, [illegible] דער מאמען, און דאס טליתל [illegible] זיינען געזונגען געווארען [illegible] וואס ווערען געזונגען ביז דעם [illegible] טאג.

אין קאנצערט וועט זיך אויף [illegible] ליגען שלמה־שמולעוויצעס מיר־[illegible] קאנט אלס דראמא סמאל, [illegible] יעהאט א זעלטענעם ערפאלג [illegible] וואו זי האט אויסגעטרעטען [illegible] כענט געווארען אלס דאס אר־[illegible] ערפאלג נאך'ן 15טען.

באמבע נומער צוויי.

אט מיט דער צוויימער באמבע, [illegible] גען זיך יעצט ארום, די צוויי טעאטער [illegible] נעדזשערס מר. שאר. און מר. [illegible] אויך זיי האבען אן עהרען אויעגע־[illegible] 29־טען דעצעמבער, און זיי סודי־[illegible] זיי ווילען נאך ניט דעם אויפרייס. [illegible] טוליען דערווייל די באמבע אז זיי [illegible] ווארכען ביז די באמבע זאל זיך [illegible] אנווארימען. אבער אזוי אז [illegible] טאר וועט בלויז קענען הייזען. [illegible] בען א פיעסע וואס האט [illegible] גווארדיגען ערפאלג אויף דער ענגל־[illegible] ביהנע, און אין טאראנטא [illegible] עס בלויז געווען אין די מוזאוים.

באמבע נומער צוויי וועט [illegible] פלאצען נאך'ן 15־טען.

די ציט־פיעסען

ווי אזוי די אימיגראציע האט געשאפן א קוואל פאר פיעסען שרייבער און זייער ערפאלג.

פון יבמ.

די צייט־פיעסען שרייבער, וועלכע אייפגעכאפט געווארען ווי אזוי די גרינע לויפען ארום און שמעקען אין דער לופט, זוכען עפעס א פיעסע וועלכע זאל אים קיצ־לען, אז אדיסרופען ציבעלע טרערהרען, זיין א כל־בו מיט וועלכער עס זאלען זיין ציפרייעדען אין די סטארס, אז די קא־מיקער, אז די מענערדשערס. האבען פאר זיך באקומען א גוטען ביין, און פונקט ווי די וועלכע ווארטען אזא ביין צו באקומען, אזוי אט האבען זיך די צייט־פיעסען שרייבער אדיסגעווארפען אויף אט דעם ביין. האלטען איהם פעסט און מיט שארפע צייגער גרייזשען זיי פון איהם אהן איפהער.

פון אט דעם גוט־באקאנטען וועגט טרייער, פון אט יענעם גרייזען שטערץ האבען זיי געפונען פאר זיך א טראפען מיט וועלכען זיי פארגיסען, און האלטען אין פארוועגען א רייהע פון צייט פיעסען וואס רופען ארויס עקל און פארבאטונג.

פאר אט די יענע צייט פיעסען מאכער זיינען אפען אלע ווינקעלאך. זייערע פאנטאזיעס צושפיעלען זיך אויף וואס די וועלט שטעהט. זיי ווייסען אלעס וואס עס וועט פאסירען. שוין אפגערעדט פון דעם וואס עס האט פאסירט און טען צייגט דאס פאר'ן עולם. נאט אייף און זאל אייף וואוינ באקומען.

יאהרען לאנג איז דאס אידישע פא־מיליען לעבען געווארען צוריסען, די מלחמה האט אפגעטיילט און צושיידעט נאנצע פאמיליעס איינעם פון צווייטען. מענער האבען ניט געוואוסט פון זייערע פרויען און פארקעהרט, און יעצט ווען די וועלט איז צוריק ערעפענט געווארען, האבען אט די יענע צייט־פיעסען מאכער געפונען א קוואל פון וואנען צו שעפען מאטעריאל פאר זייערע מאכערייקעס.

יעדען טאג דערלאנגען זיי, אט די נייע מאכערייקעס מיט "געזענגע און טענצען". טרייער און פרייד און אט ווי אזוי.

א מאן האט דא געלעבט פון אן אויס־געלאסענע פרוי, נעמען ביי איהר געלט, און געשטיצט זיין זיידען דעם רב פון שטערטעל. דער זיידע פארבלאנדד־שעט קיין אמעריקא, — און נאט און הימעל — ער דערוויסט זיך פון אתנן זונה.

א מאן האט דא געהאלטען א הייזעל און געשיקט געלט פאר א בית המדרש, געקויפט א ספר תורה און שפענטער דערוויסען זיך די לאנדסלייט. אז זיי קושען א ספר וואס איז געקויפט פאר הייזעל־געלט.

א פארהייראטער מאן האט דא חתונה מיט א ווייב. ניט וועלענדיג מעהר הערען פון יענער וועלכע ער האט געלא־זען אין דער היים מיט זיינע קינדער, ווייל ער האט א טריפה'נעס האנדעל.

א נאנצע רייהע פון פיעסען, ווי שוואר־מען נאך א רעגען זיינען אנגעשריבען געווארען פון די קאלמאנאוויטשעס, סי־גאלס, און אנדערע, וועלכע האבען דערשמעקט א ביין און קוועטשען פון איהם בלויז אויף איין שטייגעל ווי דאס נאנצע לעבען דא אויף דער זייט ים, וואלט בלויז באשטאנען פון זנות, שכרות גנבה און עהנליכעס.

א צווייטער ביין איז פון די זעלבע

הייגט וועט חזן קאפלאנ'ס אפים זיין אפען ביז 12 ביינאכט

ווייל שמואל שראט און אהרן קאנטין פאהרען אפ מארגן

7 אזייגער

לאזט ניט אויס די בעסטע געלעגענהייט וואס איהר האט צו העלפען אייערע פריינט אין יוראפ דורך

חזן קאפלאנ'ס שיפס קאנטאר 92 קווין סטריט